

fotografii alb-negru, reprezentând mai ales meșteri la lucru, servesc punerii în valoare a obiectelor, aranjate cu gust și pricupere. Unul din meritele principale ale expoziției este acela de a fi făcut cunoscut publicului larg piese inedite din colecția muzeului, o parte a patrimoniului său cuprins în depozite. Printre acestea se numără ultimele achiziții de ceramică din Oltenia, Banat, Moldova, Transilvania — urcioare, borcane, căni, blide, farfurii, figurine — toate noi, continuând însă în formă și decorelementele tradiționale specifice centrelor de origine. Alături de ele, vechile blide din Oaș, ceramica sgrăfătată din Maramureș sau farfurile și căniile de Kutu își afirmă din nou incontestabila valoare.

Meșteșug milenar, prelucrarea artistică a lemnului este ilustrată în expoziție printr-o bogată gamă de obiecte, de la stâlpii de casă și piesele de mobilier (lăzi de seștre, scaune, blidare, dulapuri) pînă la micile obiecte de folosință gospodărească (sărărițe, căuce, linguri). Merită o mențiune specială furcile de tors, impresionante prin varietatea tipologică și rafinamentul decorului precum și obiectele ornamentate prin pirogravare — achiziții recente, printre care se distinge legănușul în care femeile din Podeni-Mehedinti își poartă copiii în spate.

Covoarele, ștergarele, batistele, fetele de masă, pernele, realizate la un înalt nivel artistic, aduc

Aspect din expoziție.

în sălile muzeului culorile calde, frumoasă armonizate ale interioanelor țărănești, ca și dovada măiestriei și talentului a multor generații de țesătoare. Ilustrind un alt meșteșug străvechi — cojocăritul — bunditele, cojoacele, pieptarele, piese componente ale portului tradițional din diferite zone ale țării constituie un exemplu grăitor de îmbinare fericită între necesitățile practice și dragostea pentru frumos a creatorilor populari. Din seria exponatelor se remarcăujoacele cu blană de dihor din județul Suceava, cu croiul elegant și un aspect distinct și cele două cojoace cusute cu "roate", provenind din județele Teleorman și Olt.

Prezente mai rare în expozițiile etnografice, din păcate, podoabele constituie punctul principal de atracție al celor 2 săli de la intrarea în muzeu. Prima vitrină este rezervată exclusiv pieselor din metal — paftale din Ilfov, curele cu tinte din Vrancea, chimire cu cositor din Hunedoara. Pline de farmec sînt vitrinele cu zgărzi din mărgelute colorate, împletite cu fanterze și delicatete, în culori tinerești și ornamente variate — pasări, flori, romburi, triunghiuri etc. Alături de acestea, "zgările scumpe" purtate de miresele din Maramureș deschid seria podoabelor de mireasă, continuate cu cele câteva cununi expuse într-o vitrină aparte: o cunună de mireasă din județul Teleorman, măturca a unui port azi dispărut, o alta din Dobrogea, precum și două cununi din Muscel, avînd flori cusute cu mărgele. Fastul și strălucirea pe care podoabele le dau portului de sărbătoare sînt evidențiate de cele două costume montate pe panourile centrale în expoziție — costumele femeiesc din jud. Hunedoara (zona Pădurenilor) și costumele de fecior din zona Năsăudului.

Cu toate cele arătate mai sus, considerăm însă drept cheia succesului expoziției prezența celor trei creatori populari — Cernat Nicolae, clopotei în lemn, din Șugag (jud. Alba), Spiridon Maria, țesătoare din Avrîg (jud. Sibiu) și Sofonea Dumitru, cojocărit din Drăguș (jud. Brașov), care timp de o lună de zile au lucrat efectiv în sălile de expoziție, conferindu-le o dată în plus o atmosferă de viață și autenticitate.

Munca lor zilnică, plină de mîgălă a fost mai elocventă decît orice explicație cu privire la producerea și confecționarea obiectelor expuse. Cei trei creatori au fost în permanență înconjurati de un public numeros, dornic să pătrundă taina nașterii unor obiecte de mare frumusețe, să cunoască măiestria și talentul unor demni continuatori ai tradițiilor valoroase în practicarea meșteșugurilor și îndeletnicirilor artistice populare.

NATALIA MARCU

O SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ LA LUPENI

Colectivul Muzeului Mîneritului din Petroșani a organizat la Lupeni, în luna iulie 1969, o sesiune științifică de comunicări. În fața unui numeros auditoriu compus din cadre de specialitate, vechi militanți în mișcarea muncitorească, participanți la croscele lupte ale minerilor din anul 1929, au fost prezentate următoarele comunicări:

1. *Criza economică de supraproducție în anii 1929-1933 în Valea Jiului* — T. Cardon.

2. *Nicolae Iorga despre masacrul de la Lupeni din august 1929* — I. Popogru.

3. *Aspecte din lupta muncitorilor mineri în perioada dictaturii regale* — P. Munteanu.

4. *Elemente arhivice în portul popular din Valea Jiului* — V. Brîndușencu.

Referatele au fost însoțite de un bogat material ilustrativ. De asemenea s-a organizat și o expoziție de publicații privind evenimentele din Lupeni. Participanții la sesiune și-au expus părerile elogiouse cu privire la lucrările științifice prezentate.

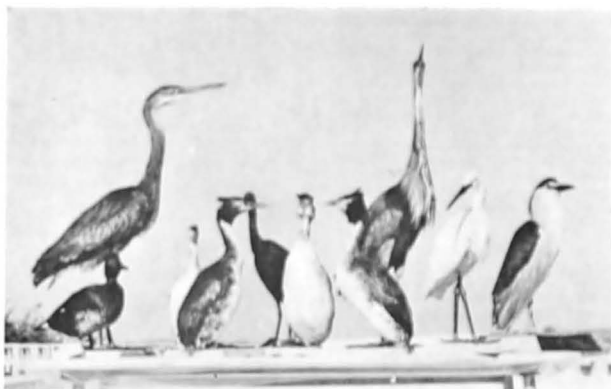
În viitor, Muzeul din Petroșani, una din cele mai tinere instituții de acest fel din țară, va organiza și alte acțiuni axate pe profilul și preocupările sale.

E. F.

CURSI DE PERFECTIONARE CU SPECIALIȘTII DIN MUZEEL DE ȘTIINȚELE NATURII

Curșurile de perfecționare organizate în ultimii ani de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă — Direcția muzeelor și monumentelor, cu sprijinul Centrului de perfecționare a cadrelor de pe lângă C.S.C.A. — încearcă să răspundă unor necesități de moment, stringente, privind specializarea profesională a cadrelor din muzee. Ele suplinesc totodată lipsa unor forme superioare de calificare și perfecționare (cursuri universitare, cursuri postuniversitare, cursuri de specializare de lungă durată etc.).

Convinsă de faptul că în domeniul muzeografiei, sectorul de conservare (preparare, restau-

Piese naturalizate în cadrul cursului de la Tulcea.

rare) este unul din cele mai importante, Direcția muzeelor și monumentelor a inițiat o serie de cursuri scurte, instructaje, pe diferite probleme ale acestui domeniu, cu specialiștii-tehnicieni și cu muzeografi din diferite categorii de muzee.

Primul curs cu tema «Naturalizarea mamiferelor» a avut loc la Bacău, în perioada 25 iulie — 20 august 1969. Au participat 29 persoane, din care 19 preparatori și 10 muzeografi.

Lectiile și demonstrațiile practice au fost susținute de doi specialiști din R. D. Germană: Dl. Siegfried Vogler, preparator-șef la Institutul de zoologie al Universității din Greifswald și Dl. Sepp-Iorg Lüdeke, preparator la Muzeul de istorie naturală

din Berlin, precum și de cel mai bun specialist din țara noastră în acest domeniu Emil Nadra, preparator șef la Muzeul Banatului din Timișoara.

S-au făcut naturalizări de mamifere mici, mijlocii și mari precum și preparări de schelete și lucrări dermatoplastice. Au fost prezentate metode noi de preparare a mamiferelor între care vom aminti: metoda parafinării pentru mamiferele mici și metoda dermatoplastiei pentru mamiferele mari. De asemenea, s-au demonstrat diferite metode de preparare a balgurilor din care cea mai interesantă ni s-a părut cea a balgului american.

Cel de-al doilea curs cu tema «Naturalizarea păsărilor» s-a desfășurat la Tulcea, în perioada

25 august—15 sep. 1969. Au fost instruiți un număr de 29 cursanți, respectiv 19 preparatori și 10 muzeografi. S-au făcut naturalizări și balguri de păsări, unele după metode noi demonstrate de cei doi specialiști din R. D. Germană, care au îndrumat împreună cu tov. E. Nadra activitatea individuală a fiecărui cursant.

Alți la cursul de la Bacău, cît și la cel de la Tulcea au fost efectuate și deplasări în teren cu care ocazie s-au făcut studii, observații și colectări de material faunistic.

La aceste cursuri fiecare participant a lucrat 3—7 piese (balguri, piese naturalizate, schelete, dermatoplastie etc.), care au fost supuse aprecierilor unei comisii și în urma unui Colegiu s-au acordat calificative.

Muzeografi ca și preparatorii au fost supuși aceluiași probe de examen. În plus primii au prezentat și lucrări scrise («Tematica unei expoziții temporare de mamifere» — Bacău, «Tematica unei expoziții temporare de păsări» — Tulcea).

Este necesar însă ca tot ce s-a înșușit cu acest prilej nu numai să nu se piardă cu timpul, dar să constituie un îmbold în a face mai mult și îndeosebi mai bine în acest domeniu, atît prin munca practică de preparare a materialului faunistic, cît și printr-o activitate permanentă de studiu și informare la zi cu tot ceea ce s-a făcut, s-a scris, s-a realizat în acest sector atît în țară cît și peste hotare.

Invităm pe colegii noștri să acorde mai multă atenție cuvîntului scris de ei (despre ei) și de alții. Și aceasta este cu atît mai necesar cu cît pregătirea, calificarea în acest domeniu rămîne încă o problemă de perfecționare.

Creдем că trebuie folosită mai mult «Revista Muzeelor» ca o tribună pentru împărtășirea experiențelor pozitive, a căutărilor noi, a rezultatelor bune obținute și în activitatea de preparare și conservare.

În acest sens, în sprijinul celor care lucrează în domeniul preparării, în anul viitor, se va reedita o lucrare mai veche ce tratează asemenea probleme al cărei autor este tov. E. Nadra: «Conservarea, prepararea și naturalizarea vertebratelor» pe care o dorim îmbunătățită și completată cu experiența autorului și a altor lucrători pe acest tărîm.

În încheiere am vrea să mulțumim și pe această cale colegilor din R. D. G. care, cu multă bunăvoință și dragoste au împărtășit din bogata lor experiență, lucrătorilor și conducătorilor celor două muzee din Bacău și Tulcea, precum și comitetelor de cultură și artă ale celor două județe, pentru sprijinul acordat în buna desfășurare a acestor cursuri.

MARIA IACOB

Naturalizarea unui câprior prin metoda dermatoplastiei.

